

श्रेता-त्री, श्राययिता-त्री, शिश्रयिषिता-शिश्रीषिता-त्री, शेश्रीयिता-त्री ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकक्रयतिवत् (263) बोध्यानि ।
१ उच्छायः, २ श्रायः, ३ शिश्रिवान्, ४ विश्रयी, ५ श्रित्वा, श्रितः-६ कष्टश्रितः, ७ श्रीः,
८ श्रेणिः-श्रेणी, ९ श्मश्रु ।

(1777) “ श्रिषु दाहे ” (I-भ्वादिः-701. सक. सेट्. पर.)

सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकक्रेपतिवत् (261) बोध्यानि । उदित्त्वात् क्त्वाया-
मिद्विकल्पः ।

(1778) “ श्रीञ् पाके ” (IX-क्यादिः-1475. सक. सेट्. उभ.)

‘ श्रीणाति पाके श्रीणीते सेवायां श्रयते श्रयेत् । ’ (छो. 16) इति देवः ।
प्रातिस्विकरूपाणि विना क्रैयादिकक्रीणातिवत् (274) सर्वाणि रूपाणि बोध्यानि ।

(1779) “ श्रु श्रवणे ” (I-भ्वादिः-942. सक. अनि. पर.)
श्रावकः-विका, श्रावकः-विका, शुश्रूषकः-षिका, शोश्रूयकः-यिका ;

1. एरचोऽपवादभूतः ‘ उदि श्रयति— ’ (3-3-49) इति घञ् । कथं ‘ पतनान्ताः
समुच्छ्रयाः ’ इति अजन्तत्वम् ? ‘ कृत्यव्युटो बहुलम् ’ (3-3-113) इति
बहुलग्रहणात् ‘ क्वचिदपवादविषयेऽपि उत्सर्गोऽभिनिविशते ’ (परि. 60) इति
बोध्यम् । वक्ष्यमाणविभाषाग्रहणानुवृत्तेः समुच्छ्रयः इत्यपि साधुरिति प्रक्रि-
याकौमुदीन्याख्या (3-3-49) ।
2. ‘ श्रिणीभुवोऽनुवसर्गे ’ (3-3-24) इति घञ् ।
3. लिटः कसौ द्विवचनादिकेषु कृतेषु रूपमेवम् । काशिकायाम् (7-2-67)
उदाहृतम् ।
4. निपूर्वकादस्मात् ‘ जिहक्षिविश्रीण— ’ (3-2-157) इत्यादिना इनिप्रत्ययस्ता-
च्छीलिकः ।
5. ‘ श्रयुकः किति ’ (7-2-11) इतीप्तिषेधः । एवं निष्ठाकिञ्चादिष्वपि ज्ञेयम् ।
6. कष्टं श्रितः कष्टश्रितः । ‘ द्वितीया श्रित— ’ (2-1-24) इत्यादिना समासः ।
7. ‘ किञ् वचिप्रच्छयायतस्तुकटप्रजुश्रीणां दीर्घोऽसंप्रसारणं च ’ (वा. 3-2-178)
इति ताच्छीलिकः किप्प्रत्ययः, तत्सञ्चियोगेन धातोर्दीर्घः, सम्प्रसारणाभावश्च ।
श्रयते भगवन्तं नित्यमिति श्रीः लक्ष्मीः ।
8. ‘ वहिश्चि— ’ (द. उ. 1-21) इत्यादिना निप्रत्ययः । श्रेणिः=आलिः । श्रेणीः
अत्र ‘ कुदिकारात् अक्तिनः ’ (ग. सू. 4-1-4) इति ङीष् ।
9. ‘ श्मनि श्रयते इरुन् ’ (द. उ. 1-161) इति इरुन्प्रत्यये टिलोपे च रूपमेवम् ।